

но далеко не последний из всех существующих. Проблема терроризма в последние годы будоражит умы людей по всему миру. К сожалению, террористические атаки на транспортную инфраструктуру случаются, что может привести к весьма печальным последствиям, вплоть до полной остановки пути. В Украине же риск весьма незначителен. Однако нашему государству необходимо держать контроль над террористическими угрозами в нашей стране, это задача Службы безопасности Украины. Уменьшение этого риска приведет к безопасности наших портов и сделает перевозки грузов по нашей стране более привлекательными для перевозчиков.

Итак, выше были описаны основные риски, ожидающие возрожденный проект Великого Шёлкового Пути в Одессе, Черноморске и Южном. А также задачи нашего государства для успешной политической и экономической трансформации Украины. Как мы видим, проблемы могут возникнуть весьма существенные, и привести они могут к серьезным последствиям. Это означает, что весьма актуально провести детальное исследование рисков на этом участке, обратив особое внимание на морской и особенно железнодорожный транспорт. Кроме того, используя математические методы, необходимо понять, насколько проект эластичен к такого рода проблемам сейчас, не остановят ли они его работу. И на основе этого можно разработать план по улучшению его эластичности к разного рода рискам.

Проблема очень актуальна на данный момент. Нам необходимо помнить, что рядом с большими возможностями всегда появляются большие риски, нам необходимо быть готовыми к ним. Но все же, не смотря на все риски, этот проект, безусловно, принесет свои плоды как Украине, так и Китаю, позволит улучшить транспортную инфраструктуру, укрепить связи между нашими странами, получить большую прибыль с проекта. Так что, конечно же, мы смотрим в будущее с позитивом.

3.3. ЗМІНИ В СОЦІАЛЬНОМУ ІДЕАЛІ СУЧАСНИХ КИТАЙЦІВ ПІД ВПЛИВОМ КОНЦЕПЦІЇ НОВОГО ШОВКОВОГО ШЛЯХУ

Соціальний ідеал — це уявлення про досконале суспільне життя та ідеальну людину, з яких і складається це ідеальне суспільство. За ідеальний визнають такий стан суспільства, у якому немає негативних рис реальних суспільств, суперечностей між людьми, які виникають з поділу людей на гнобителів і пригноблених, ситих і голодних, можновладних і безправних, багатих і бідних та ін. [3, с.91]

Якщо проаналізувати розвиток китайської цивілізації з точки зору зміни соціального ідеалу, то ми побачимо, що у різні часи на перший план виходили ті якості людини, які потрібні були для вирішення конкретних проблем в державі, або для впровадження державних проектів як на місцевому рівні, так і на зовнішній арені. Е.Дюркгейм зазначив, що кожне суспільство має певний ідеал людини, який не лише в моральному й інтелектуальному, а й у фізичному аспекті є до певної міри універсальним, тобто однаковим якщо не для всіх, то для більшості членів даного суспільства. Щоб суспільство ефективно розвивалося, треба, щоб між його членами існувала висока міра однорідності.

Ця міра досягається та зміцнюється завдяки вихованню, яке дає змогу формувати в дитини від моменту її народження суттєві, типові характеристики, які вимагаються колективною життєдіяльністю даного суспільства у конкретний період часу. Суспільство є активним початком, що продукує певний ідеал людини та прагне досягти його за допомогою спрямованих виховних дій [5, с.86].

Епоха Ся (XXI – XVI ст. до н.е.) належала за своєю структурою до первісних державних утворень. Тому, вирішуючи питання встановлення єдиного для усіх порядку, започаткування законів, норм поведінки тощо, соціальним ідеалом вважалася людина, яка займає гідне місце в суспільстві завдяки праці, не веде асоціального способу життя, виконує ритуали та з повагою ставиться до інших членів суспільства [10, с.11].

Епоха Чжоу (1066 – 221 рр. до н.е.) відзначилася в китайській історії як період роздробленості, суперечок за території, локальних конфліктів і примусового об'єднання країни під владою того чи іншого володаря. Тому у своєму трактаті «Білий кінь» тогочасний філософ Гунсунь Лун визначає соціальний ідеал людини як людину-патріота, а патріотизм – як відсутність війн [2, с.107-208].

Династія Хань (206 р до н.е. - 220 р н.е.) ознаменувалася процесами об'єднання країни, створенням сильної централізованої держави, політичною й економічною стабільністю. Тому і ідеальна людина почала розглядатися як віддана імператору як Великому Батькові та власній родині як Малій Державі соціальна одиниця [8, с.5-7].

У 265 р. Сима Янь заснував нову династію **Цзінь**, якій удалося об'єднати під своєю владою увесь Китай після майже 60 років роздробленості та міжусобиць (епоха Трицарства). Період Цзінь в історії Китаю характеризується посиленням локальних конфліктів на етнічному ґрунті, прагненням малих народів і приєднаних територій до національної самоідентифікації. Тому і соціальний ідеал людини почав пропагандувати відсутність невихованості, любов до всього хансько-китайського (істинного), прив'язаність до власного місця проживання та неприйняття традицій і звичок, що побутують на інших територіях чи серед малих національностей (неханців). А вихованість людини насамперед повинна виявлятися в зовнішніх факторах: одязі, мові, гастрономічних уподобаннях, оформленні житла тощо в традиційній китайській манері [7, с.4].

Сходження на престол **Династії Тан** (618-907 н.е.) вважається «золотим століттям» в історії Китаю. Мир і порядок у країні дозволили зосередити всі сили на благо країни: процвітали сільське господарство, кустарні ремесла й торгівля, мистецтво й література. Тому і соціальний ідеал людини того часу оздобився такими рисами, як витонченість, повага один до одного, нарочита неспішність у діях та манері мови, виявлення творчих здібностей, досягнення у сфері каліграфії, поезії, інших видах мистецтва [4, с.44].

Початок XX ст. характеризується в Китаї різким сплеском активності: економічної (у зв'язку з практичним доступом до економічних і виробничих досягнень Заходу у вигляді економічних схем і продукції, привезеними

представниками Англії, Франції, Німеччини і т.ін. на анексовані цими державами території для організації власного побуту), юридичної (активне формування законодавчої бази країни за європейським зразком для задоволення нагальних потреб), соціально-політичної, релігійно-філософської, що вплинуло на формування соціального ідеалу нової людини. Інтелектуальні зусилля спрямовувалися на вирішення доленосних проблем, які в сукупності є одночасно пошуком виходу зі стану застою, обумовленого обтяженістю застарілих традицій, і подоланням вікової відсталості країни практично в усіх аспектах без втрати національної незалежності та культурної ідентичності. У зв'язку з анексією територій, громадянською війною, загрозою зовнішнього військового вторгнення й окупації, підняттям революційного руху всередині країни стрижневою для китайського громадського дискурсу першої половини ХХ ст. стала проблема співвідношення національних традицій із західними ідеалами та цінностями. Домінантою в суспільно-політичному житті Китаю 10-х – кінця 40-х роках ХХ ст. стає ідеологія націоналізму. Розглядаючи націоналізм як «об'єднання людей однієї раси, однієї мови, релігії та звичаїв навколо ідеї боротьби за незалежність, самоврядування, створення досконалої держави з метою досягти суспільного добробуту й могутності, захисту від зовнішніх ворогів» [6, с.207-209], прихильність до китайських традицій, що виражалось в носінні китайського одягу, дотриманні китайських звичаїв тощо.

У 50х рр. ХХ сторіччя як ідеал людини наводився образ людини-бунтаря, яка мотивовано відхиляє соціальні норми й норми поведінки, «старші за нього більше, ніж на 40 років» [9, с.46-47]. Як негативні риси ідеальної людини-члена якісно нового суспільства наводилися такі характеристики особистості: задоволеність долею, підпорядкованість матеріальному середовищу, нездатність і небажання переробити його, вирватися за усталені межі, лінощі розуму та духу. У своєму соціальному розвитку людина повинна прагнути незадоволення, творчої активності, яка стимулює розвиток філософії й науки, постійного пошуку нових горизонтів і виходів до них, здорового індивідуалізму, який може забезпечити свободу та добробут одночасно кожного й усіх, особистості та держави [9, с.49].

Сьогодні Китай – країна заможна, успішна та соціально активна. Тому і природно, що соціальні ідеали трансформуються з огляду на ті завдання, які ставить перед народом та китайським суспільством керівництво країни. Прагнучи зробити КНР одним з головних гравців на світовій арені (якою ця країна, по суті, вже є) керівництво держави планово готує населення із зустріччю з європейською цивілізацією не у форматі фрагментарних туристичних поїздок чи ділових контактів, але до співіснування та плідної взаємодії.

З 80-х років ХХ ст. у сфері формування соціального ідеалу вголос заявили про себе тенденції синтезу культур, чи **теорія «синтетичного творіння»**, головним теоретиком якої виступив Цзан Дайнань. Він закликав відмовитися від «жорсткого осьового мислення», тобто від ідеї антагонізму між Китаєм і Заходом, і перейти до «конвергенції китайської та західної культур» [9, с.107]. Варто зазначити, що основні положення концепції зводяться до таких

узагальнень: китайський дух і західні умови життя. Практичне втілення цього положення можна спостерігати на прикладі «шанхайської / гонконгської моделі родини»: чоловік і жінка у віці 40-45 років, які обоє працюють, мають велику квартиру в фешенебельному районі міста (обов'язково з видом на водоймище), регулярно займаються «дорогим спортом» (великий теніс, яхти, катання на лижах тощо), вільно володіють англійською мовою, мають успішних та освічених друзів-іноземців. Чоловік традиційно – бізнесмен, жінка – обіймає посаду в органах народного самоврядування або є представником однієї з «жіночих» професій (лікар, учитель, але на посаді не нижчій за завідувача відділенням чи директора школи відповідно). У них є 2 дітей: старший – хлопчик (віком 10-12 років) та дівчинка (3-5 років). Усі живуть щасливо, відвідують бабусь і дідусів в іншому (менш заможному та фешенебельному) місті та родичів у селі на Свято Весни (аналог китайського Нового року), багато подорожують і вихідні проводять усією родиною на природі. Подорожі відбуваються власним авто останньої моделі китайського автопрому. Їжа, яка подається вдома, є традиційно китайською; її готує мати, якій допомагає донька. Хлопчик мріє вчитися за кордоном, а потім повернутися до Китаю та вступити до лав Збройних сил (інженером-розробником, економістом, оператором комп'ютерних систем), а дівчина (після навчання в провідному виші КНР та стажування за кордоном) – зробити кар'єру у фірмі батька чи стати співробітником великої успішної китайської компанії в Шанхаї, Гонконзі або Японії. Такий образ китайської родини нині широко використовується в комерційній рекламі, телевізійних серіалах, художніх фільмах як соціальний ідеал китайського суспільства [1, с.103-104].

Сьогодні Новий Шовковий шлях - це не тільки розширення співпраці в сфері транзитних перевезень та інфраструктурної інтеграції. І не тільки комплексний, потужний інструмент економічного розвитку цілого ряду держав. Це також можливість поширити культурний вплив КНР на країни-партнери, зруйнувати міфи, які досі існують у Європі та деяких інших країнах щодо Китаю, а в Китаї - про Європу та європейців, можливість жителям КНР ближче познайомитися з культурою країн Старого Світу, а державі КНР - сформувати стабільно позитивний імідж на світовій арені.

3.4. ТРАНСФОРМАЦИОННЫЕ ПРОЦЕССЫ В ПРОСТРАНСТВЕ УКРАИНСКОЙ ПОЛИТИКИ: ГЕНДЕРНЫЙ АСПЕКТ

Трансформационные процессы, затрагивающие все сферы социальной жизни украинского обывателя, в значительной степени осложняют не только возможности индивидуальной самореализации, но и удовлетворение самых элементарных жизненных потребностей. Жесткие требования со стороны европейских соседей по увеличению стоимости проживания (высокие тарифы на коммунальные платежи, сокращение социальных льгот и т.д.) сталкиваются с сопротивлением со стороны старой системы управления, выстроенной по принципу жесткой иерархичности, максимальной закрытости от гражданского общества и неспособности к адаптации в новом, постоянно меняющемся глобализирующемся мире. Следовательно, нетрадиционные и эффективные